

► Het 111 jaar oude tegelbedrijf Stoevenbeld in

Overdinkel zet er een punt achter

‘Keuze was: nieuw en duur bouwen óf stoppen’

Voor tegels moest je 111 jaar lang bij Stoevenbeld in Overdinkel zijn. Een waardevolle historie. Nu moet Jonny Stoevenbeld kiezen tussen een peperdure nieuwbouw of het einde van de zaak. Dat valt hem niet zwaar. „Ik stop met de tegelhandel en daarvan heb ik geen seconde spijt.”

Bert Holst
Overdinkel

„Kijk om je heen, ouwe meuk”, zegt hij. „Het was of alles eraf en opnieuw beginnen of stoppen.” Jonny Stoevenbeld draait in zijn kantoor niet om de hete brij heen. „Als ik hier verder had gewild was nieuwbouw van een showroom en het kantoorgedeelte noodzakelijk. De showroom die ik voor ogen had is onbetaalbaar. Toen was de keuze makkelijk: ik kap ermee.”

En daarmee sluit de nu 51-jarige Stoevenbeld een familiegeschiedenis af van meer dan 111 jaar. „Dat besef ik, maar het is een weloverwogen besluit dat ik samen met mijn zus nam. Spijt heb ik niet.”

Kundig bouwer

Stoevenbeld Tegels is een familiebedrijf dat in 1912 de deuren opende. „De vader van mijn opa begon het bedrijf, toen als aannemer”, zegt Jonny. „Hij was een kundig bouwer en kreeg veel opdrachten, onder meer van de tex-

tielbaronnen uit Enschede. Toen hij overleed nam mijn opa het bedrijf over en ging verder op de ingeslagen weg.”

De grootvader van Jonny deed veel renovatie en sloopwerkzaamheden en dat was in die tijd lucratief. Ook verkocht het bedrijf steeds meer bouwmaterialen. „Toen mijn vader in de zaak kwam werden er steeds meer tegels en keukens verkocht en werd het aannemersbedrijf minder. In 1992 kwam ik als 21-jarige in de zaak.” Dat was gebruikelijk. „Net zoals het gebruikelijk was dat de eigenaar net zo lang doorging tot hij overleed. Ik heb de zaak dus een hele tijd met mijn vader gele-

De vader van mijn opa begon het bedrijf, toen als aannemer

– Jonny Stoevenbeld

◀ ▲ Jonny Stoevenbeld met een van de weinige tegels die hij nog in z'n grote opslaghal heeft liggen. Dat hij met het familiebedrijf stopt doet hem geen pijn. Het is een weloverwogen besluit. Foto inzet: Het kantoorgedeelte van het bedrijf is 'ouwe meuk', aldus Jonny Stoevenbeld.

FOTOS: CHARISSA VAN WILLIGEN

leid tot hij enkele jaren geleden overleed.”

Tegelzetter

Op initiatief van Jonny richtte het bedrijf zich op de tegelhandel. „We deden ook in keukens, maar daar had ik niks mee. Met tegels wel, ik heb een opleiding tot tegelzetter afgerond, maar in de praktijk heb ik dat maar enkele keren gedaan.” Het bedrijf draaide goed. Jonny: „We hadden veel vaste klanten in de regio. Er was zelfs iemand die we kenden die naar Nigeria verhuisde. Ging mijn vader er een aantal weken naartoe om een keuken te plaatsen en tegels te zetten.”

Het bedrijf had in de economische crisis wel een flinke dip. „Vanaf ongeveer 2008 stond de bouwwereld stil, wij dus ook. Dat waren zware jaren, maar toen die eenmaal voorbij waren ging het hard. De laatste jaren waren financieel heel goed.”

Nieuwe hal

Dat kwam onder meer door de nieuwe hal die Jonny en z'n vader in die tijd lieten bouwen. „In de economische crisis besloten wij die nieuwe hal te bouwen.” Hij wijst naar buiten en zegt: „Dat was een goed besluit, daar konden we de opslag kwijt. Tot dat moment lagen onze tegels overal opgesla-

gen. Als we een bepaald type wilden hebben moesten we eerst andere tegels weghalen. Niet te doen.”

De tegelhandel is de laatste jaren veranderd, aldus Jonny. „In het begin was een tegel een grindtegel of een stoeptegel, die hebben we hier zelf gemaakt. Maar nu is het een luxeproduct. Keramische tegels voor in huis of in de tuin, ze zijn bijna niet aan te slepen. Snap ik ook wel, want het is een prachtig product waarmee steeds meer kan. Marmerlook? Geen probleem. Een houtuitstraling? Kan ook. Tegels van een meter bij een meter? Geen punt. Tegenwoordig kan bijna alles, dat is de kracht van tegels.”

Het besluit om te stoppen is dan ook niet, omdat de handel slecht is. „In de economische crisis namen wij het besluit een nieuwe hal te bouwen.” Nu was echter de rest van de gebouwen toe aan een vernieuwing. Jonny: „Dat wilde ik

Ik ben blij met mijn besluit, al betekent dat het einde van een familiebedrijf

– Jonny Stoevenbeld

ook, ik had geen plannen om te stoppen. Maar toen ik me realiseerde wat ik moest investeren was het besluit om er een punt achter te zetten snel genomen. Ook al omdat mijn dochters niet het plan hebben het bedrijf straks over te nemen. Ik verkocht inmiddels een deel van het terrein aan een investeerder, de hal en de grond erachter is verhuurd en zelf kan ik daar een nieuwe woning bouwen.”

Lange dagen

En hijzelf? „Ik kijk het even aan. Ik doe nog wat handel, krijg inkomsten uit de verhuur en ik zoek een baan die met tegels te maken

heeft, bijvoorbeeld als vertegenwoordiger. Ik heb al wat aanbiedingen gekregen, dus daar maak ik me geen zorgen over.”

„Mijn opa en vader hebben beiden hun hele leven gewerkt, tot ze overleden. Dat wil ik dus niet. Ik maakte net als zij lange dagen, zes dagen in de week van 's morgens vroeg tot 's avonds. Dat is niet erg, maar er is meer dan dat. Ik geniet van het leven, van m'n vrouw, m'n dochters, van het maken van reizen. Dat wil ik blijven doen. Daarom ben ik blij met mijn besluit, ook al betekent dat het einde van een familiebedrijf van meer dan honderd jaar. Het is niet anders”